

1845-11-15

AFSENDER

J.Th. Lundbye

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rom

Modtagersted:
København

Omtalte personer:
Constantin Hansen
Elisabeth Jerichau Baumann
J.Th. Lundbye
P.C. Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 34 nr. 32

DOKUMENTINDHOLD

Reflekterer over nyheder fra Danmark og takker for breve. Han beder om at høre andres mening om sit arbejde. Han beskriver Elisabeth Baumann.

TRANSSKRIFTION

Rom 15. Nov 1845

Kjære Skovgaard! Idag modtog jeg Dit og Høyens Brev, hvorfor jeg ret inderligt takker Jer begge. Det var mig først lidt ængstende og aldeles fremmed at høre Dig udtale Ytringer, der røbe Sygelighed og Misfornøielse; dog, hvorfor skulde ikke ogsaa Du, til hvem Lykken i Sandhed ikke har smilet alle Dage, imellem føle Savn. Du tog det Alt stille, kæmpede det ud i et dybt Gemyt, og det var som forsvundet, eller dog mildnet ved Tanken paa Andres, paa den kjære Lorenz's Bekymringer og Tvivl. Med ham drives der et underligt Spil: elskværdig og begavet som Faa tumler han om uden Rast og Ro, og Gud veed; hvad Enden skal blive. Var han endda kommet hertil! Dette gjorde mig ligesaa ondt at læse, som det glædede mig at erfare: at Const Hansen og en smuk elskværdig Pige have fundet hinanden; bring dem min hjertelige Lykønskning! Den fremmede Kunstner Høyen omtaler, maa være Dahl, af hvem jeg her har seet et deiligt Studie: et Quindeligt Hoved og en Copie efter Bonifacio; begge vise, hvad han med al Alvor stræber efter, at ligne de gamle Venitianere. Hvad mig angaar, da er den egentlige Klagemaal, som en Tid lang havde reent og aldeles bemægtiget sig mig, mildnet alt som den Beslutning bliver fastere: at vende Hjem i næste Aar. I Dig og Frölich have jeg, hvad jeg kan have af Omgang med Collegaer, og i Høyen en ældre, kundskabsriig Raadgiver, hvis Øie jeg endnu ikke fandt Mage til. Desforuden knyttede Kjærligheden til Norden mig til de kjære Mennesker, der er for Mange til her at nævne Alle; og iblandt dem skal vi lære Nogle, ogsaa at see alvorligt paa Kunstsager, at vi jevnt kan smelte sammen til en lille Klynge, der vil leve til Glæde for det gamle Moderland, fremdrage hver skjøn Side, som den viser sig gennem Sange, Natur og Folkeliv. Jeg kommer med en patenteret Villie tilbage for at virke i den Retning, og skjønt de mange Ytringer, jeg har lært at kende af Kunst og Natur, saa samlede jeg alle Erfaringer for at anvende dem paa den Natur, der i hvert Tilfælde bliver mig den kjæreste: Danmarks. Jeg har snart fuldendt et Billed, og vil da skrive til Akademiet om min Plan for Hjemreisen, som jeg agter at tiltræde, naar Sommeren nærmer sig (?), hvad jeg endnu ikke ganske nøie kan bestemme. Jeg kommer med talrige Beviser for, at jeg har nydt Italien ret inderligt, og Du skal see saa meget, der kan give Dig flere Begreber om Folkelivet her, end Du alt af Billeder har faaet, og jeg

skal ikke, som Høyen vilde skræmme mig med komme som Tydsker eller som den Fornemme, der seer ned paa dem, der ikke saae Italiens, hvert Træk, jeg jeg har opsnappet og gjemt skal være Dit, for saavidt Ord og Tegninger kan gjøre det dertil. Og tro mig, et levende Ord kan gjøre meget; hvor rasende blev jeg igaar, da en herværende Dansk, sagde at Høyen paa sine Forelæsninger havde talet i Interjectioner og som en Cicerone. Han har talet, som jeg ogsaa sagde ham med Mere, dog saaledes, at jeg har i Gallerierne her gjenkjendt Paul Veronese [Fiesole] Giorgione [Basano] o.fl. efter det Billed hans Ord har vakt hos mig. Men jeg vil ikke blive her for at arbejde, thi da ligger der mange Aar for mig, hvor jeg ikke skulde gjensee Danmark. Jeg vil see Italien, og da male hjemme, desuagtet har jeg fundet Leilighed og ligefrem trængt til Arbeide, og samlet en Mængde Træk, der mangen Gang skal glæde mine Venner næste Vinter, som de have glædet mig selv; thi nu springer atter Billederne ud af mine Fingre, det er ikke mig, der maler dem. Jeg er glad ved Kunsten igjen men mest ved Tanken om Livet vi skulle føre hjemme. - Hils Lympa! Hun skal hverken blive Rødsteenskjælling eller Stuepige, den gode lille Sjæl! Men hvor yndig er Broderens og Vennens alvorlige Bekymring herfor! Ogsaa Schönheyders Familie og Bruuns til hvem Du maa følge min lille Dværg med Julehilsen, som ogsaa til Din egen Familie og Grundtvigs. Kort, det er mit Ønske: at han kommer rundt til Alle, der bryde dem om mig. Bed Svenn snart skrive igjen; vi skulle have prægtige Timer

-2-

sammen til næste Vinter. Mon jeg til den Tid skulde see Kreb's Kærester i Kjøbenhavn? Hils ogsaa ham hjerteligt fra mig, han seer nok et udførligere Brev fra mig. Snart kommer vel ogsaa et og andet lille Billede, da jeg raderer et Par Blade, hvortil alle Kunstnere her opfordrer mig, ved, at see mine Tegninger af, hvad der staaer dem alle aabent paa Gader og Stræder, men hvor sjældent formaar de at tage det med sund Sans, uden Affektation; saa prøvede jeg selv paa Figurer, tegner ogsaa hver Aften paa et Costume Academi, har havt Model hjemme, med eet Ord: svælgere, som Høyen beder mig om. Nu skal Du see mine Oxer, skriv mig saa aabent og ærligt Din og Andres Mening derom?

[Til

Hr Maler P. C. Skovgaard

Store Kongensgade 160 3 Sal ved de høie Popler

Copenhagene

er

Dannemarc]

Jeg har idag seet Guidos Aurora, seer bestandig Gallerier og Samlinger, private og offentlige i det Uendelige. Tillige har jeg besøgt en düsseldorffsk Malerinde Frøken Baumann, der her gjør megen Opsigt, og sandt at sige: behages mig mere end alle de Düsseldorffere, vi kjendte hjemme, og jeg kan undtage Lessing og Lehrbach, som jeg sætter høiere. Hendes Tegning, i legemsstore, tildeels colossale Figurer, er hist og her endog fortræffelig, uden Svaghed, saa det forbauser, at der er en Dame, der har gjort disse Ting. Hun ligner Rabert i en vis, ikke priselig Opstabling som et Tableau og har ogsaa, som han en Hang til at misforstaae det antike, man troer at see i Folk og Fæ her, saaledes, at der kommer noget forceret et heroisk ind i dagligdags Scener. Men hun er et interessant Phænomen. Lev vel – hils gode Venner fra Din hengivne Joh. Thomas Lundbye

som enest til enest. Men, at den Tid skulde ses her i Kjøbenhavn?
 Altså gerne, naar det er muligt for mig, naar jeg er i et indbyrdes Nærhed med mig. Men hermed
 vil jeg ogsaa et andet Billede, der er enden et Par Blade, hvilket alle Kunstnere her opfordre mig paa
 at se mine Tegninger af, hvad der skæer dem alle adskilt paa Gader og Stræder, men her i det
 forrige de et Tegn. Altså end Læse, inden Affectionen, som paa sig selv paa Tegnene, tegner paa dem
 Ofte paa et Løst og adskilt, her har Model tegner, med et Par i de skæer, som paa dem her
 Men det den mest se mine Gæst, der er mig paa adskilt og endelig den i det her Nærmest

SKIVEGAARD-MUSEET
 Nr. 32

1512
 København
 27. 12. 1860

10
 20
 1860

I den, der ved Jorden Læser, der bestemt, Gæstene og Læserne, paa et af de her i det her
 Tegn har paa et andet Billede, der er enden et Par Blade, hvilket alle Kunstnere her opfordre mig paa
 at se mine Tegninger af, hvad der skæer dem alle adskilt paa Gader og Stræder, men her i det
 forrige de et Tegn. Altså end Læse, inden Affectionen, som paa sig selv paa Tegnene, tegner paa dem
 Ofte paa et Løst og adskilt, her har Model tegner, med et Par i de skæer, som paa dem her
 Men det den mest se mine Gæst, der er mig paa adskilt og endelig den i det her Nærmest